

LA CAMPANA DE GRACIA.

ADMINISTRACIO
Y
REDACCIO
LLIBRERIA ESPANYOLA,
Rambla del mitj, 20.
BARCELONA

DONARÁ AL MENOS UNA BATALLADA CADA SENMANA

PREU DE SUSCRIPCIO

FORA DE BARCELONA

Espanya trimestre.	8	>
Antillas (Cuba y Pto. Rico).	16	>
Estranger	18	>

CADA NÚMERO 2 QUARTOS PER TOT ESPANYA.

FIRAS DE BARCELONA.

Santa Lluçia gloriosa 'ns conservi la vista y la claretat.

PROGRAMA DE UN CONCURS.

L'Ateneo Barcelonés, societat de sabis y hasta de sabis confitats y rancis, ha obert un concurs pera premiar projectes de obras d'art aplicadas á la industria.

¡Batualisto, qué no hem de ser menos nosaltres, y que ab concursos aixís l'hi passarem vulgas que no la má per la cara, per més que la cara de una societat de sabis unti lo mateix que la conna de la cansalada!

Dèu premis ofereix la societat, tants com dits tè á la má, y deu premis oferim nosaltres, que relativament per lo que demaném, valen tant com los de la Societat que paga 'l lloguer del pís, al Hospital.

Apa donchs, artistas, llegiu y mans á l'obra.

**

I. PREMI A LA PINTURA DECORATIVA.—Se adjudicarà al millor quadro que tinga tres metros de alt y cinch de ample, destinat á un saló de casa particular. Poso per exemple 'l saló de casa mèva.

Assumpto: Los set sabis de la Grecia. Lo autor deurá procurarse modelos en los concurrents mes rancis del Ateneo Barcelonés. Será preferit lo quadro en que hi estiga representat en Mañé y Flaquer y en Letamendi.

Al autor que resulti premiat, se l'hi adjudicarà un exemplar de l'auca de Don Crispin, riquíssima colecció de 48 composicions històriques.

Al que obtinga accessit, se l'hi regalará l'auca del mon al inrevés.

**

II. PREMI A L'ESCULTURA DECORATIVA.—Será adjudicat al autor del millor friso per una quadra, dependent de un Ateneo. Lo friso deurá decorar lo fondo d'una menjadora, perque 'l bestia —vaig á dilsho en castellá— *porque el ganado una vez haya apurado el pienso, apure los sabios pensamientos en dicho friso representados.*

Assumpto del friso: Lo desarrollo de l'humanitat, comensant per l'home flach é incult y terminant per l'home gras é inflat de ciencia.

Se adjudicarà al autor que resulti premiat una estatueta de pessebre, que representi al rey negre.

Accésit: Un soldat de plom.

**

III. PREMI A LA EBANISTERIA: Un sofá, dos sillons y una dotzena de cadiras de xicranda tallada y de satí del millor que 's trobi.

Al autor de la millor y més rica colecció de mobles, se l'hi regalará un sofá, dos sillons de brassos y una dotzena de cadiras de boga, del sigle passat, apadassat y repintat tot per un cadiraire de fama de la plassa del Pi.

Per accésit se donarán dos tamborets de posá 'ls péus, que 's disgregan de la rica colecció, de boga també y repintats pèl mateix estil.

**

IV. PREMI A LA CERÁMICA: Un gran orinal de lujo per un hisendat, ab baixos relleus alegòrics de cada una de las contribuciones que 's pagan actualment á Espanya.

Se adjudicarà al autor del millor projecte, una guardiola, perque puga guardarhi 'ls diners que li produhesca la diferencia del objecte que presenta y del objecte que se l'hi adjudica.

Al que obtinga l'accessit, se l'hi donará una paperina ab una lliura de paciencias que representin objectes plástichs.

**

V. PREMI A L'ART DELS MANYANS: Una colecció de 27 panys ab las sèvas claus corresponents, ab filigranas, arabescos y altres treballs artístichs, propis pera ser colocats en las 12 portas y 15 calaixos que tinch á casa mèva.

L'autor del projecte que alcansi 'l premi, rebrá una magnífica reproducció per medi de la galvanoplástia de una de las ferraduras de la mula que hi havia en lo portal de Bethém.

Al que obtinga l'accessit, se l'hi donará un clau de aquesta ferradura, reproduhit perfectament pèl mateix sistema.

**

VI. PREMI DE METALISTERIA: Será adjudicat á la millor gorra de cop de argent y or que vinga bé pèl cap del meu noy gran. Será entregada al autor de la que á son valor intrinsech tinga més mérit artístich, una medalla de bronze de la mare de Dèu de Montserrat del tamanyo de un ralet.

Accésit: reproducció en llauna de la mateixa medalla.

Nota: Aquestas medallas serán benehidas.

**

VII. ALTRE PREMI AL ART DELS MANYANS: Baranas per l'escala y los balcones de una casa del Ensaxe.

L'autor deurá procurar que cada pessa tinga un gust diferent; pero bèn pur, á qual efecte acreditará ab documents justificatius y 'l botlletí de la parroquia, que ha visitat y estudiat los modelos en las principals capitals de Europa.

Premi: Un trenca-pinyons de ferro-verge.

Accésit: Unas pinsas de fil ferro.

**

VIII. ALTRE PREMI DE METALISTERIA: Se adjudicarà á la moneda de cinch duros que 's presenti y que méns visos tinga de ser falsa. Deurá ser bèn conservada, fer lo pés y tenir bon trinch.

L'ofertor comprén qu'en los temps d'are especialment aquestas monedas son molt escasas; pero 'l valor del premi que s'adjudica será sens dupte una causa de justa emulació entre 'ls que hi concorrin.

S'adjudicarà á la millor dobleta, un xavo moruno.

Y á la que se l'hi acosti en mérit, una reproducció fotogràfica del xavo anterior.

**

IX. PREMI DE TEIXITS: Una colecció de bandes de carmesí vermell ab sarrells d'or, iguals á las que usan are 'ls concejals del Ajuntament de Barcelona.

Premi: Un facsimil del violí de 'n Girona fet ab fusta de caixa de sucre.

Accésit: Unas sabatas de simolsa usadas.

**

X. PREMI A ESTAMPATS: Una pessa de mocadors de butxaca ab los retratos dels redactors de 'n Brusi. En lo de D. Anton hi haurá ademés l'escut de marqués. Es requisit indispensable.

Premi: Una estampa de puntas que representa la conversió de Sant Pau.

Accésit: Una reproducció fotogràfica amplificada de l'ala de una llagosta, ab

aquella célebre inscripció del *Dies ire, dies ille.*

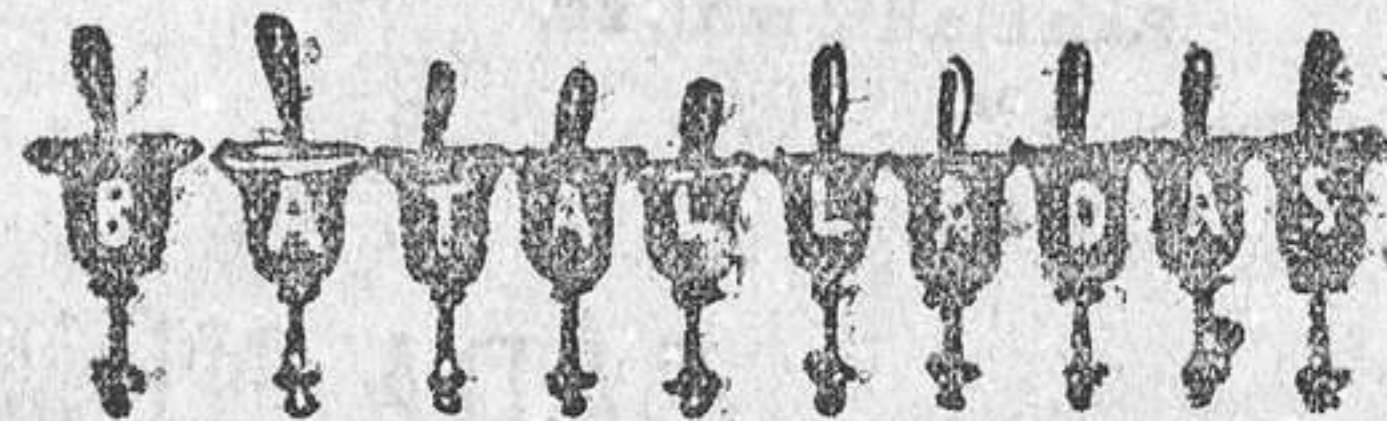
**

Tots los objectes premiats y 'ls no premiats, especialment las dobletas de cinch duros que obtin al xavo del premi VIII, quedarán de la propietat mèva.

Y si diuhen vostés que demano massa y dono poch, jo 'ls dire, senyalantlos l'Ateneo:

«Los sabis també 'u fan.»

P. K.

Lo dia de la Puríssima vá haverhi á la Catedral la gran escurada de rellotjes

Com que aixó no vá succehir á l'iglesia de San Agustí y no era 'l dia dels funerals de Donya Maria Victoria, 'l Brusi no vá dir:

«Los rateros se han dado cita en la Catedral.»

Pero vaja, ho dihém nosaltres.

¡La perla de las Antillas!

¿No han sentit may á parlar d'aquesta perla?

¿Se tracta de fer per ella un empréstit de 175 milions de pessetas?

La butxaça del pais lo paga.

¿Se tracta de enviarhi un contingent de 24 mil homes?

D'España surten y endansa.

Are bé ¿hi ha un periódich que s'ocupa de Cuba? Suspés.

¿Hi ha un diputat ó un senador que fa sobre Cuba alguna pregunta? Cop de campana del President.

S'aixeca un ministre y exclama:

—Senyor diputat! senyor senador! Per mort de Deu, tinguem una mica de patriotisme!

Tal es la qüestió de la perla de las Antillas. 'Ns la fan pagar y no 's la deixan veure.

Tots los visos demostran qu'en Cánovas se preposa acabar ab lo sistema parlamentari.

Sembla impossible; pero no 'n duptin: hi ha probas.

O sino examinin lo que passa.

Rodejat de ministros com en Romero Robledo, que no parla que no irriti.

Y com en Martin Herrera, que no obra la boca que no fassa dormir.

Créguinme: una senmana de carrera que parli 'l ministre de Gracia y Justicia y no hi ha Corts possibles.

Tot lo Congrès vá votar en contra de la proposició de 'n Puig y Llagostera.

Fins en Romero Robledo vá tenir un triunfo combatentla.

Per obtenir un triunfo en Romero Robledo, veugin vostés mateixos que tal havia de ser la proposició del diputat per Vilafranca!

A Constantinopla s'ha obert ja la conferencia. Lo govern per no ser menos obra conferencias agricolas.

Y l'Ateneo Barcelonés per no ser menos que 'l govern obra conferencias literarias.

Ja veuhen vostés si ab tantas conferencias, no tenim pau per molts anys.

Y sobre tot ab las del Ateneo.

Segons diu un periódich italiá, lo Terso s' ha passejat per Roma ab lo nom suposat de Fuentes.

Are si nosaltres fossim d' en Fuentes galan-jove del Teatro Rómea l' hi clavariam una causa pels bigotis.

¡No hi ha més, sino calumniar á una persona decent sense com vá ni com costa!

Lo Banch de Espanya paga 'ls bitllets de la manera que vol.

Si un té bitllets y necessita quartos, te de vendre's ab un cambista y abonarli un tres y hasta un quatre per cent.

Un diputat se queixa d' axó. Lo president de las Corts l' hi tapa la boca.

Se vota l' assumpto y la majoria declara que 'l Banch fá bè.

¿Per qué?
Perque diuhen que la situació descansa en lo banch.

¡Pobre situació! Ab un banch tant coix, prou lo dia menos pensat te 'n vas d' oros.

En Fontova 'l dilluns próxim fá 'l benefici. No hi faltin, si volen riure un rato.

D. Lleó, qu' en materia de taulas es un verda-der lleó, ja s' ha preparat lo terreno d' alló mes maco.

Reparto de programas en forma de goigs tan-cats dintre de un sobre, en lo qual hi ha per sello un bonich retrato fotogràfich del beneficiat.

Entre 'ls goigs que 's cantan molt sovint hi ha 'ls goigs de Sant Prim.

Pero 'ls goigs del actor cómic del Teatro Ro-mea serán de Sant Gras, sobre tot si 'l públich respon á coro á n' aquella tonada:

«Ja que pots dá un dineral
á qui 't dona la alegría,
vina publich, en est dia
á una funció original.»

En lo Teatre del Circo posan en escena la sar-suela bufa «La Gran Duquesa,» ab tan lujo y propietat com no se havia vist fins are.

Hasta hi surten cinh danesas á saball y aixó que desde la requisita que ha fet lo govern y 'ls carlins han pujat de preu.

La Gran Duquesa del Circo com qu' es la mil-ler que s'ha presentat fins are y com que la en-trada no costa més que dos rals, resulta que no es la Gran Duquesa com diu la empresa, sino la «Mes gran Duquesa.»

Los aparadors de las papelerías ja 's veuhen plens de felicitacions ó sigan sustos per la gent pacífica.

Entre 'ls mes provistos figuran los del senyor Poch aquell que té la botiga á la plassa dels pele-grins, vull dir á la plassa de la Llana.

Allá veurán varietat: desde'l susto de dos quar-tos al susto de vint rals aquests están representats per preciosos rams de flors, Bethems, templetes y altres cosas per l' istil, pero que de totas mane-ras per fins y delicats que sigan no deixan de ser sustos. Donchs ja 'u saben, tingan poch diner ó be 'n tingan massa per sustos á casa 'n Poch.

Si jo fos empleat ne compraria un per en Cánovas, á beure si'l feya caure del ministeri.

El Tiempo, periódich ministerial publica 'l següent párrafo:

«Lo gran error dels demócratas consisteix en creures que tothom es tant bó com ells.»

Y mirin, t' rahó 'L Tiempo.

Quan nosaltres som al poder, ni siquiera 'ns cuydém d' espurgar al Tiempo, periódich mes dolent que 'ls demócratas, perquè si fos bó, ja pensaria com nosaltres.

Dihuen que 'l Terso si 's declara la guerra, anirá á defensar als Turchs, manant una partida de Bazi-Bazuchs.

Los Bazi-Bazuchs son com los carlins d' aquí. Fusellan, tallan caps, creman de viu en viu, sa-quejan..... y portaa rosaris.

Rosaris turchs.

D. Cristófol Martin Herrera, ministre de Gracia y Justicia de D. Alfonso XII, va defensar á las au-toritats de Santander que van prohibir la celebra-ció de exequias per D.ª Maria Victoria.

D. Cristófol Martin Herrera, ministre de la re-volució vá anar á treure de casa seva perque vin-guessin á Espanya, á D. Amadeo de Saboya y á D.ª Maria Victoria.

En vista de lo qual á D. Cristófol jo no 'l faria ministre; jo 'l faria patró Aranya.

Han mort de fam dos mestres.

Y diu un periódich:

«Ca! si per desacreditar al govern, aquestos mestres, fins son capassos de deixarse morir de gana!

Ab motiu de las últimas inundacions, va dir la Correspondencia de España:

«No es cert que 'l pont de Alcolea s' haji en-sorrat.»

Y ¡qué ha de ensorrarse 'l pont de Alcolea!

FAULA.

L' orgull.

Resultat de algunas plujas

Va formarse un regaró,
Que ab l' aigua que altres l' hi duyan,
Arribá á ser un riu gros.

Y llavoras olvidantne
Dels manantials los favors,
No recordant que sens eixos
Sempre hauria sigut poch;
S' engrehi de tal manera,
Se torná tan orgullós,

Que tractaba ab gran despreci
A n' els humils regarons.

—«¿Qué sou vosaltres? los deya
¿De que serviu en lo mon?
Yo faig anar molts fábricas,
Forsa dono á cent motors,
De la riquesa dels poples
Yo soch la principal font.

Sens mi, eixas terras incultas
Quedarían dintre poch,
Y lo que are es alegría
Fora desespero y dol.

Mientras que á vosaltres pobres
Vos seca del sol l' ardor,
Y viviu sempre ignorats
Y moriu sens cap consol.»

Tant digué que s' avinguerem

—Aquells pobres regarons
Y, lo seu camí torsentne,
No van dur aigua al riu gros.
Llavoras va succehirne,
Com conseqüencia d' aixó
Que 'l riu va anar disminuintne
Y molt prompte sech ne fou.
Los habitants de la terra
En lloch de sentirne dol,
Varen veure ab alegría
Neixer per altres cantons,
Rius mes petits, que formaren
Los despreciats regarons.
No eran aquets caudalosos
Ni s' estenian per tot,
Y de que eixissen de mare,
Con lo gros no davan por.

¿Pot servi aixó d' ensenyansa

A n' algú de nostres jorns?
Si es aixis, (que ho es sens dupte),
Aplicar la faula 's pot,

Pensant que qui are se troba
Ple d' orgull y poderós,
Vagi en conte no s' avingan
Y l' deixin los regarons.

M. A.

En la Conferencia de Constantinopla.

Primera pregunta:

«¿Per qué serveixen las provincias otomanas?
Los representants de Russia y de Inglaterra,

prenent asiento:

«Las otomanas per séureshi á sobre.»

Un senyor á un amich seu 'l dia 13 de aquest més:

—¡Ola, Pasqual! ¿Ja sabs que acabo de com-prar una casa?

—Home, 't felicito. ¿Al Ensanche?

—Ca, no: á la fira de Santa Llucia.

—Santa Llucia es la patrona dels cegos.

—Donchs digas que Santa Llucia es la patrona de 'n Cánovas y del Ministeri.

Dias endarrera va haverhi á las Corts una ani-mada discussió entre un capitá de fragata, Sr. Vi-var y 'l Ministre de Marina.

Lo capitá de fragata vá donar al ministre la gran fregada.

Es lo primer cas que 's presenta de un llaut que fá fer ayguas á un navío.

En Sagasta ha promés que pèl janer, lo partit constitucional seria al poder.

Sr. Sagasta, desenganyis.

Lo mes de janer es lo mes dels gats.

Llegeixo en un periódich de Madrid:

«Afirma un periódich ministerial que 'l minis-teri no prepara cap reacció.

»¡Com dimontri ha de prepararla, si ja la t' fe-ta y casi bè gastada y tot?»

Lo govern ha indultat als periódichs suspesos.

Pero no als periódichs suspesos per los casos primer y segon del decret de imprenta.

Diu un ditxo:

«La primera y la segona 'l rey perdona.»

Pero en Cánovas no fá com lo rey del ditxo:

«Ni la segona ni la primera.»

Una senyora molt devota:

—¡Ay gracias á Dèu! ¡Mossen Jacinto m' ho ha dit! A Constantinopla ja s' ha reunit la conferen-cia. Ja ho véu, senyora Tuyas, fins á la terra dels moros s' estableixen las conferencias de Sant Vi-cens de Paul.

En Girona va construir una gran part de la lí-nea de Zaragoza á Barcelona. Descarrilaments.

En Girona 's cuida are del empedrats de aques-ta Ciutat. Plou, y caigudas en gran.

Girona es l' immortal ciutat y Girona será l' in-mortal Alcalde.

Hasta hi median camas trencadas ,com al siti de Girona.

Vols que m' enamori: ho logras:
molt martiri m' has donat,
y aré que ja soch casat
me n' están donant los sogras.
Donch lo mateix ha passat
y passa en nostra nació,
la guerra, prou s' ha acabat,
pro 'l sello de guera.... no.

T. J.

Los empedrats son dolents, y mes que dolents,
son Romero Robledo, dich, son detestables.
A pesar de tot, la rifa dels empedrats dona d'
alló mes.
¿Cóm s' explica aquest misteri?
S' explica sabent que si no s' empedran los car-
rers, s' empedran las caixas del Ajuntament.

A Valencia ha sigut extraordinaria la cullita de
melons.
A Madrid també.
O sino que 'u diga en Cánovas, que vá fer las
eleccions últimas.

Lo govern prepara una gran reforma en l' en-
senyansa.
L' autoritat eclesiástica revisará 'ls programass.
Los estudiants fins que hajan acabat la carrera,
dirán la doctrina cristiana.
Los catedràtics perdrán lo nom de catedràtic,
y s' anomenarán vicaris.
Ja 'u veuhien, tot religiós, tot místic, tot de-
vot.
La situació 's fá vella, 's reconcilia ab Deu y 's
prepara á ben morir.

Propose un medi al Sr. Girona per aumentar
los ingressos de consums.
Si hi ha una cosa justa, ho es lo medi que jo
proposo.
¿No paga drets lo ví? ¿No paga drets l' oli?
Donchs que 'n pagui 'l vi-oli.
¿Mal que pesi á n' en Girona!

Ha sortit á Madrid un periódich titolat *La Fè*.
Celebrarém que hi hagi molts ases que la pastu-
rin.

S' ha trobat un medi per que las cartas no s'
estravihin.
S' agafa un cabecilla carlí, se l' hi treu la pell,
se 'n construeixen sobres, s' hi fica la carta, 's
tira al correu, y no temin.
Com que 'l sobre es de pell de cabecilla, arri-
bará al seu destíno.
¿Quin es lo cabecilla que no hi arriba?

GANTARELLAS.

Prou ho veig qu' ets molt bonica,
prou ho veig que tens salero;
pro si no tens vint mil duros,
no veig res: m' hi tornat cego.

T. J.

Y deixa 'ls dir als teus pares,
y deixala di á la gent,
que si acás te pertas, Roseta
veurás com te buscaré.

E T.

Contra la salut, los metjes,
contra 'ls liberals, los neos,
contra la Servia, Turquia,
y contra de mi... 'ls inglesos.

C. DE A.

Si m' aburrias nineta,
y per desgracia 'm deixavas,
desesperat marxaria....
cap á fé una costellada!

F. LL. Y B.

EPIGRAMAS

A sa neta una velleta
deya:--Noya, tu has de anar
tot sovint á confessar
per salvar á la animeta.
Hem de fer bugada neta
perque ets molt gran pecadora.
Y ella respongué:--Senyora,
encare confessar mes
la falta que jo hi comés,
quan no queda qui la ignora?

S.

—Promets y may pagas res,
deya un inglés á en Fortuny.
¿qué 'n faig d' ajuets pagares?
—Res: ja que pagá hi promés
te pagaré.... un cop de puy!

U. S.

A una sogra un cop vaig dirli:
—Vagi en comte Doña Tecla:
miri, podén agafarla,
creguim, per Deu, vagi alerta.
—Qué dius aré? No m' espantis
enrahona... per la Vergel!
—L' aviso perque aviat s' obra
una exposició de fieras.

E. T.

CORRESPONDENCIA PARTICULAR.

Han endavinat xaradas ó endavinallas dignas de
insertarse, los ciutadans Estiras, Ralip, Tocinaire
de Vilanova, Senyó Porfin, Lluís Tronat, Embolica-
Tronas y Dos Amichs de 'n Lagartijo.

Ciudadá J. B. y Magre: ¿Ja l' han ferrat?—Mister
Suak: Insertarém lo trenca-closcas.—Estripa lli-
bres: Hei anirá 'l problema.—Sasac: Hei anirá la
cantarella: en la xarada hi falta la solució.—Flores
y Blanca flor: Hei anirá un quènto.—Embolica-
tronas: Algun epigrama y varias cantarellas hi
anirán.—Tomás Jordá: Aprofitarém un parell de
epigramas.—Zarandíeta: Insertarém varias cantare-
llas y la letrilla.—Perico Matalasé: Insertarém
lo soneto.—Dos amichs de 'n Lagartijo: Hei anirá
l' anagrama.—S. A.: Insertarém lo quènto.—N.º S.:
Y un de vosté.—Ciudadans Espinya-nassus, Lluís
Tronat, Dos fills de S. P., Diable groch, Gori gori,
A. de D.ª Baldomera, Xiquet de Valls, Pep y Paco,
Francisquet, Estripa llibres. Pacatilla, J. T. y S.,
C. Galcerán, Pelegrí seglar, Mestre de agulla, Un
carnicer, Joan Orravan, Pato, Joan Torus, Calde-
ron, Tranquil, Estúpit, Trenca-brots, y Solé y Un
bisball: Lo que vostés envian no 'ns serveix.—
P. Aguilera. L' hi agrahim lo salt del grill; pero
no podém publicarlo.—J. T. y B.: Insertarém dos
epigramas.—R. Sariñach: Sí, home; pero esperis
una mica.—P. T. Hei anirá una cantarella.—Zar-
andíeta: Hei anirá un anagrama y una sinonimia.
—Un estudiant: Insertarém un epigrama.—Mes-
tret: Publicarém un repich.—Sultán destronat:
Publicarém tres quèntos.—Balabí: Publicarém la
sinonimia.—Agent de Policia: Insertarém un
quènto.—Gori gori: Igual que la sinonimia de
vosté.

SOLUCIONS Á LO INSERTAT EN
L' ÚLTIM NÚMERO.

XARADA: CA-MA-MI-LLA.

L' han endavinada Estripa-quentos, R. Coll,
Xiquet de Valls, A. Casique, D. fills de Sant Pa-
re, F. Teulas, Pubilla de Sancantí, T. Tarragoní,
Espinya-nassos, Ralip, Mister Repica.

PREGUNTAS ESTRANYAS.

1.ª ¿En qué se semblan los militares y las pa-
raulas?

TOMÁS JORDÁ.

2.ª ¿Quin es lo porch que á pesar de ser porch
es lo mes net?

GUIXET DE SANT BERE.

TRENCA-CLOSCAS.

Lola.—Brasil.—Amalia.—Call.—Pytt.

Formar un refrá ab aquestos cinch noms pro-
pis.

SMITH.

SINONIMIA.

Ma promesa Leonor,
tot á Reus;
no veurías, no sent tot,
lo que veus.
Ni serías tot, essent
gens talós.
Tinch tres lletres solzament
vocals dos.

DEUHET DE REUS.

I.

Ab sas galdas de tres dos,
ab aquella quart tan mona,
vaja, que la hu segona
sempre te molts mirados.
La seva prima postrema
que vá ab ella á tot arréu,
la renya y quart dos ab veu
la mes clara y hu tercera.

Per ella, jo no m' arrimo
á la noya, que te tres,
ó mes ben dit molts calés
y que apar d' aixó l' estimo.
Y estich sempre tan rabiós,
que m' hi tornó quart tercé;
ja sort que 'm refresco bé
ab xarop de quart tres dos!
Parlaré ab sort ó desgracia
ab la noya, y de content,
faig un total y al moment
á la «Campana de Gracia.»

XIQUET DE VALLS.

II.

Sens principi no soch res:
sense mitj per l' escaleta,
sens fi soch color molt viu,
y mon tot mala y recrea.

LARGO LLONGO.

ENDAVINALLA.

No soch cigarro y trech fum:
tinch cordas sens ser cerdé:
quant es fosch ne porto llum,
anar sol cuasi no sé.

May me deja á mí la por
rodas tinch; carro no só
y tinch máquina, lector:
endavina qui soch jo!

VALENTÍ JULIVERT.

(Las soluciones en lo próximo número)

Imp. de «La Renaixensa».—Porta-Ferrisa 18 Barcelona

LOPEZ, Editor.—Rambla del Mitj.